

Indenrigsminister Kragh en Gang i For-tiden har været Medlem af Bestyrelsen for Aktieselskabet Siemens & Schuckert. At det ærede Medlem virkelig kan benytte denne Kendsgerning i politisk Øjemed, er mig uforstaaeligt, thi det er dog ganske sikkert den uskyldigste Ting af Verden, at den højtærede Indenrigsminister har været Medlem af denne Bestyrelse og gik ud af den, da han blev Indenrigsminister. Nej, det viser kun, at man fra den Side har Brug for mange Ting i politisk Øjemed, ikke for at opnaa noget som helst i saglig Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Røde henstillede til mig, om vi i vor Bedømmelse af det radikale Parti ikke snart kunde komme til Klarhed over, hvilken Politik Partiet egentlig førte, enten en Politik, der laa i Højfinansens Interesse, eller en Politik, der laa i socialistisk Interesse. Naar jeg skal svare udtømmende paa det Spørgsmaal, bliver jeg desværre nødt til at sige: en Politik, der skiftevis har været begge Dele. Det er det, der særtegner radikal Politik. Naar man ser paa den økonomiske Politik, der blev ført i Krigsaarene, maa det jo indrømmes, at Højfinansens Interesser aldrig nogen Sinde har haft større Muligheder for at trives end netop i de Aar. Det er en Kendsgerning! Jeg nævnte forleden Dag som Eksempel, at Aktieselskabet Ballin i 1916 gav 40 pCt. i Udbytte og i 1917 30 pCt., og at Dansk Svovlsyre i det samme Aar gav 35 pCt., hvilket er et eklatant Bevis paa, at netop disse Selskaber, som er dannet af Højfinansens, aldrig nogen Sinde har haft saa gode Kaar at virke under som i disse Aar. Det rent saglige Spørgsmaal er da det, om den radikale Regering havde Villie og Evne til at føre en Politik, der var i Modstrid med dens Interesser. Det havde de ikke. De havde, som jeg sagde i Gaar, Magtmiddelet, der kunde hindre det vilde Jobberi og den vilde Spekulation, nemlig Middelet til at begrænse de Udbytter, som Selskaberne havde Mulighed for at give. Hvis man ved Hjælp af 7. August-Loven virkelig havde skaaret ned og begrænset disse Udbytter, var der aldrig blevet Grundlag og Mulighed for den vilde Spekulation i disse Aktier.

Jeg skal gerne indrømme, at i en vis Tid har de ført en anden Politik, en Politik, som i høj Grad laa i Socialdemokratiets Interesser, men netop det, at de skiftevis har ført en Politik snart til den ene Side og snart til den anden Side, bekræf-

ter jo fuldt ud, at det var saa absolut rigtigt, hvad den højtærede Statsminister sagde forleden, at ingen kan se, hvori radikal Politik egentlig bestaar.

Det ærede Medlem Hr. Røde gjorde dernæst en Indvending mod mine Betragtninger over Valutareguleringen i 1920 og dens Indflydelse paa det Prisfald, som vi ventede, og fremsatte her den Paastand, at selv om man den Gang havde begyndt en omfattende Valutaregulering, som havde ført til en stærk Importregulering, saa vilde Prisfaldet alligevel være kommet. Det er den Slags Udtalelser, vi stadig faar fra det ærede Medlem, Udtalelser, som kun er Fremsættelse af en Paastand uden noget som helst Bevis. Hvis Prisfaldet skulde have faaet nogen Betydning, virkelig skulde kunne faa Raaderum indenfor vore Døre, skulde der have været en Magt, der laa udenfor, der fremtvang dette Prisfald; det kom ikke af sig selv; derom er aldeles ingen Tvivl.

Dernæst forsøgte igen det ærede Medlem en Undskyldning for det radikale Ministeriums Stilling i 1914—15 til Bankloven. Men ogsaa her gik det ærede Medlem udenom Beviserne, for som jeg netop fremhævede i Gaar, har de radikale Ministre to Gange hindret Genemførelsen af en Bestemmelse i Retning af, at Bankdirektører og Medlemmer af Bestyrelsen eller Direktionen for en Bank ikke skulde have Lov til at sidde som Bestyrelsesmedlemmer i Industriselskaber eller Aktieselskaber, der blev finansieret af vedkommende Bank, et Forhold, som netop Bankkommissionen fremhæver som et Moment, der har haft afgørende Betydning for Omfanget af Landmandsbankens Sammenbrud. Det nytter aldeles ikke det ærede Medlem at komme med nogen Undskyldninger i saa Henseende, for det er netop det radikale Ministeriums Stilling, der har været af afgørende Betydning for, at man ikke i Bankloven fik indsat saadanne Bestemmelser, og aldeles ikke den Stilling, som det daværende Medlem af dette høje Ting Konsul Birch indtog til Loven. For Resten fremsatte det ærede Medlem i samme Forbindelse den Urigtighed, at Konsul Birch, nuværende Landstingsmand Birch, for Øjeblikket var Venstres Ordfører vedrørende Banklovforslaget i det andet høje Ting. Det er fuldkommen urigtigt; det er nemlig Landstingsmand Maegaard, der for Øjeblikket er Venstres Ordfører vedrørende Banklovforslaget. (Røde: Det er for Lovforslaget om Aktieselskaber, han er Ordfører).